

Dr. Molnár Ernő

1934–2009

A Nyugat-magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Kara nagyformátumú tanáregyéniségétől fájó szívvel búcsúzott december közepén.

Dr. Molnár Ernő 1956-ban az Eötvös Loránd Tudományegyetemen szerzett földrajz-történelem szakon tanári diplomát, amelyet későbbiekben filozófia szakos előadó képesítéssel bővített. 1962-től 2002-ig negyven éven át volt a Kar jogelődjének oktatója. 1975-től tanszékvezetői feladatokat látott el, majd 1987-1990 között főigazgatóként vezette az Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskolát. A tanáregyéniség egyik erénye, hogy a tudomány azon területe iránt, amelyet művel alázattal elkötelezett, mindent megtesz a legújabb eredmények birtoklásáért, mindent megtesz a kutatás eredményességéért. Dr. Molnár Ernő élete ezt tükrözte, hisz pályafutása során kötődött a könyvhöz, így a könyvtárhoz, a dokumentumokhoz, így a levéltárhoz.

E háttér mind időben, mind minőségben és tartalomban történő magas szintű igénylése vezette el az általa művelt tudományterületen elért eredményeihez, megcsodált, lenyűgöző tudásához. Mindezeket átszellemülten közvetítette sok-sok tanítvány felé tanórákon, sok-sok győri tanár, orvos, mérnök, vezető beosztású értelmiségi felé pedig akkor, amikor a társadalmi szinten szervezett képzéseken, mint előadót hallgatták. A hallgatók szemléletüktől függetlenül megtalálhatták előadásaiban a hasznosítható ismereteket, egyéniségében felfedhették a szintetizáló, gondolkodó ember példaképét.

A töretlen kutatási vágy, az éles elme, a földrajz-történelem szak biztosította alapfelkészültség 1981-ben doktori fokozat megszerzéséhez vezetett, sok-sok általa jegyzett tanulmány pedig bizonyítja, hogy a művelődéspolitikában, a munkásmozgalom történetében, később a filozófia speciális területein az etika, esztétika, a művészetsztétika, a filmesztétika területén a tudomány eredményeit rögzítő lapokhoz sok-sok oldalt hozzászólt.

Dr. Molnár Ernő egyénisége is hozzásegítette az elmúlt 40 évben a Kar jogelődjét, hogy teljes értékű felsőoktatási intézményként működjön. Széleskörű kapcsolataival, a közvetlenségéből fakadó sok-sok szimpatizáns segítségével az intézmény szakmai és társadalmi elismertsége kiterjedt és mindezek a mai napig hatnak.

A tanár úrban a tanítvány erőteljes, magával ragadó, a lényegét látó és láttató mestert látott, aki rendkívüli munkabírással bírt, akinek szava a teljes biztonságot jelentette, aki következetes és igényes volt az órán, és következetes és igazságos a számonkérésnél is. Aki kitartott elvei mellett, akit nem vezéreltek érdekek, azt tette amiben tudott hinni, aki emelt fővel tudta fogadni a sikertelenséget és méltósággal a sikert. A tanítvány láthatta azt a tanárt, aki mozgósító erővel rendelkezett, amely erő megnyilvánult a katedrán, tanszéki konzultáción vagy éppen egy presszó teraszán.

Molnár Ernő tanár úr kedvessége munkatársaival, beosztottjaival, tanítványaival az emberségét, a segítő akaratát tükrözte. Ennek az emberségnek tényét tapasztalhatták meg munkatársai, amikor az intézmény teljes egészének az irányítója volt. Az emberi sorsokat követő, a segítő, a felelősséget vállaló életvitele a végzett tanítványai sorsának figyelemmel kísérésében éppúgy megnyilvánult, mint a munkatársai iránt érzett felelősségben. Nála a barát mindenkor, jóban-rosszban barát volt!

Dr. Molnár Ernő főiskolai tanár úrnak, kollégánknak a munkába vetett hite, a töretlen elszántsága közben korunk egyik betegsége megviselte a szívét. Azt a szívet, amelynek erejéből a legtöbbet kaphatott, aki életében találkozott, kapcsolatba került vele. Tisztelői, tanítványai, munkatársai, az Apáczai Csere János Kar dr. Molnár Ernő tanár úr emlékét kegyelettel megőrzik, életútját hálásan köszönik.